

Svetovna vojska

Belec

Viharji vse groze so vstali,
Da poka in trese se svet;
Ko znali, bi sodni dan vžgali
V lepoti najmirnejših let.

Strah kaže že prva beseda,
Katera se z vojsko grozi;
Da smrt vladarica bo blede
In tekla človeška bo kri!

Ko sel je cesarski pozivne
Plakate pribil na steno;
Človeški rod milo izdihne:
»Zdaj vojska svetovna je to!«

In kakšen sad bo obrodila
Smo lahko si mislili vsi;
Da škode bo mnogo storila
Katere opisati ni.

Iz krajev premnogih pregnani
Pred vojsko seljani so vsi;
So hrami do tal jim požgani
Iz polja pa prah se kadi.

Premnogi si vprašanja daje:
»Kje dom si zdaj srečen, vesel?«
Ko gleda ves žalosten kraje
Na kupih le prah in pepel.

Še ptičica žalost občuti
Če se ji razdere gnezdo ;
Otožna pobeša peruti,
Se milo ozira v nebo.

Po vrhu te škode umira
Še grozno število ljudi ;
In v grob jim prerani zapira
Vso upanje svobodnih dni.

Veliko jih tudi požere
Zdaj v žrtev, neskončno morjé ;
Ki z ladjami vred jim odpere
Grob v sredi brezmerne vode.

Naj bode na suhem al' vodi
Povsod je zdaj groza in strah ;
~~Se nikdo ne zmeni po škodi~~
Če mar bo vse vničeno v prah.

Tam grozno gromijo topovi
In pojejo smrtno slovo ;
Se valjajo v krvi sinovi
In zemljo napajajo ž njo.

Glasovi tam milo vpijoči
Se čujejo dni in noči ;
Vsak ranjenec prosi pomoči,
Dokler mu ne zmanjka moči.

Očetje, ki so zapustili
Le majhne otroke doma ;
K pomoči jih kličejo v sili
Pred smrtjo iz vsega srca.

Oh, kje bodo grobe iskali
Otroci na vernih duš dan? —
In kam bodo vencè jim djali
Ker grob jim je njihov neznan.

Kje bodo pa klečale žene,
Le tega dotičnega dne? —
Na grobeh ne bode nobene
Kjer njihovi spijo možje.

Vam žalost srce pa razriva,
Ljubljeni mi stariši zdaj;
Vam zemlja sinove pokriva
Tam v tuji deželi sedaj!

Zdaj leto že konec je vzelo,
Odkar se to klanje vrši;
Bog ve — če še drugo imelo,
Ne bode dovršenih dni.

Oj, Bog ti nebeški edini
Odloži to šibo iz rok!
Zanesi tej solzni dolini
Usmili se njenih otrok.

Podaj ji mir zopet in spravo,
Jo reši teh težkih nadlog!
In ljudstvu ljubezen daj pravo,
Te prosi ves zemeljski rod.

Sv. Bolfank v Slov. goricah, 1915.

MAT. BELEC.